

תיק תביעה 102-26

בעניינה של הסטודנטית:

ת.ז.

הכרעת דין מיום 6.8.26

1. פרטי התביעה:

תיאור המעשים או המחדלים המיוחסים לתלמיד /ה הנתבע/ת:

התלמידה חשודה כי בתאריך 24.5.26 לקראת סוף הבחינה בקורס "אנגלית טרום בסיס ב'" נתפסה עם טלפון נייד מופעל שהוסתר מתחת לטופס הבחינה. המרצה הבחינה בקול באנגלית שבקע מטלפון הנייד, אשר על פי מאפייניו נשמע כהשמעה ממערכת בינה מלאכותית AI. תוכן ההשמעה היה קשור לנושא הבחינה. הקול נשמע מאזור ישיבתן של שתי תלמידות, אשר ישבו בסמיכות זו לזו במהלך הבחינה. התלמידה התבקשה ע"י המרצה להרים את טופס הבחינה וכך נחשף טלפון הנייד אשר הוסתר מתחת לטופס הבחינה של התלמידה והיה מונח בינה לבין תלמידה נוספת. לאחר בירור שערכה המרצה, התברר כי טלפון הנייד היה שייך לתלמידה. בעקבות האירוע התבקשה התלמידה למסור את הבחינה. חרף דרישת המרצה למסור את מחברת הבחינה, התלמידה לא נענתה באופן מידי לדרישה והמשיכה להשיב על שאלות הבחינה ומסרה אותה רק לאחר 15 דקות ממועד פניית המרצה.

התלמידה חשודה בהתנהגות שאינה הולמת ובעשיית מעשה שיש בו מרמה וזיוף.

פרוט סעיפי עברות המשמעת המיוחסות לנתבע **תקנון משמעת תלמידים (חדש):**

סעיף 5 - אי ציות להוראות האוניברסיטה ועובדיה - סעיף קטן 5.1

סעיף 9 - מרמה והונאה – סעיף קטן 9.1

סעיף 10 - התנהגות שאינה הולמת סטודנט – סעיף קטן 10.1

תקנון הקוד האתי:

במעשיה יש פגיעה בקוד האתי של האוניברסיטה, שמירה על יושרה אקדמית נהיגה בכבוד, בהגינות ובאחריות.

הממצאים:

2.

התובעת – בחינת אמצע, שימוש בטלפון כולל AI בעת הבחינה כאשר המרצה אלבז אליזה נכחה בכיתה. האירוע התרחש לקראת סוף הבחינה.

הסטודנטית – לא מודה.

מרצה – מדובר על בחינת אמצע ואני שימשתי משגיחה. בתחילת הבחינה ביקשתי להכניס הכל לתיק, את התיקים שמים ליד הלוח. לאחר מכן חילקתי את טופס בחינה. אני המרצה שלה והיא מכירה אותי. לקראת אמצע - סוף הבחינה אני שומעת קול של AI אני מתחילה לחפש ואני שומעת את הקול בווליום בקול רם ליד סטודנטית 2 וסטודנטית 1. ראיתי את טופס הבחינה מונח על משהו, בליטה. ביקשתי מסטודנטית 2 להרים את הטופס, היא שאלה אותי כל מיני שאלות (כמו למה וכדומה). לבסוף היא התרצתה והרימה את טופס הבחינה והתגלה הטלפון כאשר התוכנה של ה AI ממשיכה לדבר. התוכנה דיברה באנגלית, שמעתי מלל אבל לא הקשבתי לתוכן. בתחילה כאשר שמעתי קול ועוד לפני שניגשתי לסטודנטית הבנתי שהמלל קשור לבחינה אבל ככל שהתקדמתי אליה לא הקשבתי בבהירות למלל. בתחילת הבחינה היו צחקוקים מכיוון של הסטודנטיות.

ניגשתי לסטודנטיות ותחילה שאלתי את סטודנטית 2 מה זה צריך להיות והיא לא הגיבה. הזכרתי לה שהיא קיבלה הנחיה להכניס את הטלפון לתיק. בפועל היא לא מילאה את ההנחיה ואף עשתה שימוש במתוכנת AI. הודעתי לה שהיא סיימה את הבחינה. היא התחילה לומר שזה לא שלה אלא של סטודנטית 1. פניתי לסטודנטית 1 שאמרה שהיא לא עשתה שימוש בטלפון אלא סטודנטית 2. ביקשתי מסטודנטית 1 לסיים את הבחינה ולמסור לי את הבחינה סטודנטית 1 התעלמה ממני והמשיכה עוד 15 דקות לבצע את הבחינה. באותה עת הטלפון היה עדיין על השולחן.

בשלב הזה התחיל שיח ביני לבין שתי הסטודנטיות, סטודנטית 2 טענה שהטלפון שלה היה בטעינה. ביקשתי מסטודנטית 1 פעם נוספת למסור את הבחינה. לאור העובדה שאני מכירה את הסטודנטית ויודעת שיש לה בעיה עם עברית ואנגלית פניתי לסטודנטית אחרת בכיתה, עליה אני סומכת, וביקשתי שתתרגם לסטודנטית 1 את בקשתי לסיים את הבחינה ולמסור לי אותה. חרף זאת הסטודנטית התעלמה ממני והמשיכה לכתוב את הבחינה.

בסיום הבחינה קיבלתי שני מיילים מהסטודנטית, בהם היא טענה שהיא לא עשתה השימוש בנייד אלא סטודנטית 2. היא מציינת שהיא טענה.

24.5 "אני יודעת שטעיתי, נשבעת שלא עשיתי שימוש בטלפון ואת יכולה לבדוק את הבחינה".

מייל נוסף שבו טענה כי התלמידה האחרת "סטודנטית 2" לקחת את הטלפון שלה ממנה.

אפשר לבדוק ולהשוות שאני עניתי באופן חלקי ולעומתי הסטודנטית האחרת ענתה באופן מלא.

ההגנה – לפני הבחינה, סטודנטית 1 מסרה את הטלפון שלה לסטודנטית 2 היא ביקשה להתקשר לאמא שלה. לא ברור לי מדוע היא לא ביקשה ממנה את הטלפון בחזרה ולהניחו בתיקה כפי שהמרצה ביקשה. היא הייתה בטוחה שחברתה הכניסה את הטלפון לתיק שלה והתיק בקדמת החדר ליד המרצה. היא סמכה על חברתה שידעה את הקוד שלה לטלפון. היא בטוחה שהטלפון בתיק.

היא שומעת יחד עם כולם את הקול של ה AI, בינתיים המרצה מתקדמת אליה. סטודנטית 2 העיפה את הטלפון מכיוונה לסטודנטית 1. זה נתקע מתחת לטפסים. סטודנטית 1 לא הייתה מודעת בכלל שהנייד שלה שם. כאשר המרצה שואלת של מי הנייד סטודנטית 1 מבינה למעשה שזה הנייד שלה.

לטענת סטודנטית 1 המרצה לא ביקשה ממנה באופן ישיר את הבחינה. היא לא כל כך מבינה למה כתבו לה על הטופס, היא חושבת שמדובר על בירור המשך וממשיכה את הבחינה. 15 דק' לאחר מכן היא מוסרת את הבחינה.

המרצה – ברגע שראיתי את הטלפון, שוחחתי עם סטודנטית 2 ואחרי שהיא מסרה לי את הבחינה פניתי לסטודנטית 1. הטלפון היה עדיין על השולחן מתחת לטופס של סטודנטית 2. לטענת המרצה רק לאחר שחשפתי את הטלפון מתחת לטופס הבחינה החל פינג פונג בין שתי הסטודנטיות ביחס לטלפון. כשאחת מעבירה אותו לשנייה ובחזרה. ביקשתי מכן את הטופס. ואז היא המשיכה לפתור את הבחינה. פניתי לסטודנטית אחרת בכיתה וביקשתי ממנה לתרגם, אני מודעת שיש לה קושי בשפה, לכן ביקשתי סיוע. הסטודנטית תרגמה לסטודנטית 1 את הבקשה שלי ולטענת הסטודנטית היא אמרה שסטודנטית 1 לא מוסרת את הבחינה כי לטענתה היא לא אשמה. היא לא מקשיבה והסטודנטית שסייעה לי טענה שסטודנטית 1 לא מקשיבה לה.

סטודנטית 1 טוענת שהסטודנטית למעשה תרגמה לה בערבית לומר שהיא לא אשמה, והמרצה הלכה והיא המשיכה לכתוב את הבחינה.

המרצה ציינה שמבחינתה הבחינה הסתיימה גם אם הסטודנטית ממשיכה להחזיק בטופס הבחינה.

– ההגנה –

9.1 לטענתה היא בכלל לא ידעה שהטלפון לא בתיקה לכן לא ניתן לטעון שהיא מודעת לכך. הרכוש שלה, הרכוש שלה באחריותה, ישנן הנחיות היא לטענתה צייתה להנחיות.

5.1 אי ציות להנחיות, לא ראיתי בתקנון המשמעת של התלמידים, תקנון רב תחומי אשכול ולימודי אשכול.

צייתי בפני נציגת ההגנה כי מצב הדברים שהיה בעת הבחינה המרצה הייתה במעמד משגיחה ולכן מותר לה לבקש לסיים את הבחינה ולהגישה.

לטעת ההגנה היה תרגום ולטענתה היא לא קיבלה הנחיה ישירה והתרגום שהיא קיבלה לא התייחס להפסקת הבחינה אלא רק לכך שהיא תטען שהיא לא אשמה. סטודנטית 1 המשיכה את הבחינה עוד 15 דקות ומסרה את הבחינה.

המרצה מציינת כי הסטודנטית שממנה ביקשתי לתרגם, אני סומכת עליה. היא חזרה פעמיים על ההנחיה. ולמרות זאת סטודנטית 1 לא צייתה.

ההגנה – הסטודנטית אינה דוברת עברית, כל האירוע לא ברור לה, היא לא הבינה את המצב, הסתבכה בגלל משהו שהיא לא עשתה. היא הייתה בלחץ ומבולבלת ולא הבינה. האמון שלה היה בתרגום של חברתה שתרגמה עבורה. היא לא מבינה עברית ואנגלית. המרצה פנתה אליה וביקשה ממנה לסיים את הבחינה. לטענתה היא לא ידעה שזה קשור אליה והבינה שרק יהיה בירור. התנהגותה לא נבעה ממרי או זלזול אלא מחוסר הבנה.

התביעה מציינת שיש מספר דברים בעייתיים בעדותה של הסטודנטית :

חברתה עשתה שימוש בנייד, מוזר בעיני שהיא ידעה את הקוד האישי שלה.

בעייתיות עם חוסר הידיעה, הטלפון מוחבא כדי שהמרצה לא תראה. חברתה כנראה כתבה את השאלה בטלפון, מוזר שהיא לא ראתה את שחברתה כתבה בנייד שלה. ההגנה מסבירה כי היא הייתה מרוכזת בבחינה ולכן לא ראתה.

בעייתיות עם הגרסאות, מצאתי את הנייד מתחת לדפים של סטודנטית 2. לפי מה שההגנה אומרת הטלפון היה צריך להיות במקום אחר.

אין הלימה אינה דוברת עברית, הקורס באנגלית. בעת הדיון המרצה שוחחה עמה בעברית וסטודנטית 1 מיד ענתה.

התביעה מבקשת לגזור

11.2 - נזיפה חמורה

11.6 – קנס כספי ע"ס 3,000 ש"ח

11.9 - פסילת הבחינה והקורס "קורס אנגלית טרום בסיסי ב" 701.1222 ב תשפ"ו

11.10 – הרחקה בפועל לשנה

12.5 - והרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.

ההגנה – הסטודנטית עם עבר נקי, חסר לה הקורס הזה כדי להתקדם. היא עשתה אותו בצדקת דרכה. המיילים מחזקים את טענותיה שהיא פעלה בתום לב. שהיא נהגה בלחץ. חושבת שאין לגזור עונש. מבקשת במידה ותימצא אשמה להסתפק בצו הצהרתי, או עונש שלא יפגע בעתידה. היא הייתה בטוחה שהיא מסיימת את הקורס בו נכשלה בעבר. במידה והקורס יפסל היא לא תוכל לסיים את המעבר לשלב הבא.

המרצה מציינת שהציונים של הסטודנטית לאורך הסמסטר היו נמוכים והיא הייתה רחוקה ממעבר. בנוסף היא נכשלה בפרויקט ונתתי לה לתקן את הפרויקט והיא לא ניצלה את האפשרות הזו.

– החלטה

לאחר שמיעת כל הצדדים ובחינת כל הראיות, אני סבורה כי התנהגות הסטודנטית מהווה פגיעה חמורה ביותר ביושר האקדמי. בקוד האתי של אוניברסיטת חיפה נקבע "הסטודנטים והסטודנטיות ילמדו יתקדמו מבחינה אינטלקטואלית ומקצועית... הם יקפידו על יושרה בהתנהלותם האקדמית לרבות דיווח אמיתי...". קוד אתי זה מבטא את שאיפת האוניברסיטה להיות מוסד המתנהל מתוך יושר מוחלט. הסטודנטית, בפעולתה, פגעה פגיעה חמורה באמון האקדמי – העומדת בבסיס הפעולה של המוסד שלנו - והפרה ברגל גסה את כללי ההתנהגות ואת רוח האוניברסיטה כפי שבאה לידי ביטוי בתקנון משמעת התלמידים ובקוד האתי.

אין לסטודנטית כל עדיפות שהיא להפר ברגל גסה את תקנון המשמעת של האוניברסיטה, של מחלקת הבחינות ולהפר את הוראות המרצה, אשר שימשה משגיחה באותה עת, בשם מחלקת הבחינות והחוג שהעביר את הבחינה. הסטודנטית החליטה לקחת את החוק לידיים ולהחליטה על קביעת תקנון נפרד עבורה, רק בגלל שהיא החליטה על כך. אנו, כרשויות משמעת, האמונות על שמירת התקנון האוניברסיטאי, לא יכולים לקבל התנהגות כשכזו. האם נקבל שכל סטודנט יעשה דין לעצמו בשטח הבחינות וזאת בניגוד לתקנון? לא ולא. אין לקבל זאת ואין סיבה לקבל זאת.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, שחלקן לוקה בחומרה יתירה, אני מרשיעה את הנתבעת בעבירות המיוחסות לה. יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין

לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות
בניגוד גמור לדרך שבה נהגה הסטודנטית.

גזר הדין

הנני גוזרת על הנתבעת את העונשים הבאים:

1. נזיפה חמורה.
2. פסילת הבחינה והקורס " אנגלית טרום בסיסי" 701.1222 סמסטר ב תשפ"ו.
3. קנס כספי של 1,500 שקלים.
4. הרחקה לשנת הלימודים תשפ"ז.
5. הרחקה לשנה על תנאי עד סיום הלימודים לתואר.
6. פסק הדין יתפרסם בעילום שם באתר רשויות המשמעת באינטרנט וכן על גבי לוח מודעות של החוג בו לומדת הנתבעת.

הנני מודיעה בזאת לסטודנטית על זכויותיה לערער לוועדת הערעורים.

הפוסקת ד"ר ואלרי איסק

9.8.26

תאריך